

שיעור מוסר על פי החסידות

כאייל תערוג לצמוח מן הנסיונות

מלוקט מדבריו של מו"ר הרב
אייל עמרמי
שליט"א

פרשת ראה

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחסן בן גילה
דוד דודי בן רחל חל
הודיה רבקה בת שירה
ללידה קלה ופרנסה בשפע

לזיווג הגון

יוסף בן רחל
דוד רועי בן רבקה
אלינור בת רחל עדי בת דינה

לרפואה שלימה

רבקה בת לרן שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברוריה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמת

ניסים עמר בן סימי ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגר ז"ל
אביבה בת דליה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רוזה ז"ל
שולמית בת סמרה ז"ל
אליהו חי בן רבי'נה ז"ל
יאוב בן נעימה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמת אילנה כתון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית ולהצלחת תומר נהן בן מיכל
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאיל תערוך

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.

לקבלת העלון באיזורכם:

050-7300770	נשר אלמוג מזרחי
053-7328642	טבריה ינון אבוטובול
058-7762080	טפחות (מושב) אביאל לסרי
053-3428761	יבניאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ויצמן
054-6861459	לפידות ומעלה יוסף יוסף
050-6096476	מעלות אלירן כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סויסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רוזנצויג
054-9851525	עכו אופיר גלרנטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלהוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
054-8315153	קרית שמונה גל בלחסן
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
055-6748213	אופקים
052-5541715	אילת רון אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נדב משה
054-8770770	באר שבע יעקב לוזיה
054-8405397	דימונה בן שושן
053-5548154	ירוחם אליה בונדי
052-3840648	כרמי גת גיל-עד ששון
050-3240240	מושב איתן רועי קדושים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנחה יקיר
050-4304342	מושב רווחה אודי מישאל
054-4439808	מושב שדה עוזיהו פני גלם
052-7026200	מצפה רמון יניב הרוש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	ערד רחמים
050-6656562	קרית גת אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שדרות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלור
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחינעז יחזקאל לוי
050-9262636	אליכין אסף סובעי
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל
053-7209069	בית דגן נהוראי ערוסי
058-6161919	בית שמש רועי רפאל
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
054-2188885	בן זכאי (מושב) בן ציון
050-2909702	בני ברק בן סעדה
052-2835442	בת ים כהן שמעונוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
053-3610345	גני יבנה עמית בן דוד
050-6431554	גניתקה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
050-5337750	הר שמואל נריה מפיץ חדש!
053-3338923	הרצליה הפרופסור
054-5912934	חולון אורן
052-4624432	חשמונאים נאור
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-2591591	מודיעין הראל צרויה
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרומן
052-2756047	פתח תקוה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
052-5094474	רמלה אמיר חגי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-5990055	דרום תל אביב דודי
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקרית והסביבה מרדכי אחיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרן חזן

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום ולקבל חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שפ"ז - פרשת ראה

ד	כל היסוד של התורה
ד	הוכח לחכם ויאהבך
ה	שורש המידות הרעות - גאווה
ו	מי שמטה את עצמו אותו אבחר
ו	להסתכל על עצמך נכון
ז	שורש הגאווה
ח	הג'וקר של החיים
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	הקב"ה מזמן זכויות - למי שעוסק בזכויות
י	סיפורי צדיקים
י	רבי יואל טייטלבוים זצ"ל

לצמוח מן החסרונות

ואינו מנעים את הדרך. וכך הייתה טענתו של אותו מין: אתם הרבנים כל הזמן דוקרים את הציבור. אדם בא לשמוע שיעור תורה, ובמקום לצאת שמח הוא יוצא עם חשבון נפש, עם נקודה שמציקה לו, עם מחשבה שלא נותנת לו מנוח. כל הזמן אומרים לו מה לתקן, איפה הוא נכשל, טועה, נופל. למה אי אפשר רק לשמח אנשים, לספר סיפורים יפים, לומר פירושים נפלאים על הפרשה, לדבר על גדולי ישראל, בלי לגעת בחיים של השומע עצמו?

ענה לו רבי יהושע בן חנניה: "שטיא, שפיל לסיפא דקרא", תסתכל בסוף הפסוק. לא כתוב רק "טובם כחדק", אלא גם "ישר ממסוכה". רש"י מבאר

חז"ל מספרים במסכת עירובין מעשה נפלא שיש בו יסוד גדול מאוד בעבודת ה'. הגמרא מספרת שפעם אחת פגש מין אחד את רבי יהושע בן חנניה. המין הזה היה יהודי שהאמין בתורה שבכתב, אבל לא האמין בתורה שבעל פה ובדברי חז"ל. הוא פנה אל רבי יהושע בן חנניה ואמר לו: "חֲדָקָא כתיב בכו", כלומר, אתם החכמים דומים לקוצים. הוא הסתמך על הפסוק במיכה "טובם כחדק". רש"י מבאר שכוונתו הייתה לומר שהטובים שבכם דומים לקוצים.

לכאורה זו היתה ביקורת חריפה מאוד על חכמי ישראל. הרי מה עושה קוץ? הוא דוקר. הוא מכאיב. הוא אינו מלטף

להשתנות, כנראה שהוא עדיין לא פגש את עומק התורה. התורה נועדה לעורר את האדם, להוציא אותו מהשינה הרוחנית שלו, לגרום לו לשאול את עצמו איפה הוא נמצא באמת.

יש אנשים שאומרים: ספרו לנו מה היה אצל משה רבנו, מה היה אצל קורח, ספרו לנו סיפורים יפים על גדולי ישראל, אבל אל תדברו עלינו, אל תעשו את התורה אישית. אולם האמת היא שכל מה שכתוב בתורה נוגע לכל אחד מאיתנו. אם יש קורח בתורה, יש קורח גם בלב שלנו. אם יש משה רבנו בתורה, יש גם ניצוץ של משה רבנו בנפש שלנו. כל פרשה, כל סיפור וכל מאמר חז"ל באים לדבר אל האדם עצמו. ואם הוא מרגיש דקירה, סימן שהתורה הגיעה למקום הנכון.

הוכח לחכם ויאהבך

חז"ל לימדו אותנו עוד יסוד גדול: "הוכח לחכם ויאהבך, אל תוכח כסיל פן ישנאך". ההבדל בין חכם לכסיל אינו בכמות הידע שיש לו, אלא ביחס שלו לביקורת. הכסיל אוהב לשמוע כמה הוא מוצלח, הוא אוהב מחמאות, הוא אוהב שמאשרים לו שהוא צודק. החכם רוצה לדעת את האמת, גם אם היא לא נעימה לו ודורשת ממנו להשתנות.

רבי יוחנן בן נורי העיד על רבי עקיבא: "מעיד אני עלי שמים וארץ שפעמים הרבה קנטרתי את רבי עקיבא לפני רבן גמליאל, והייתי יודע בו שהיה מוסיף בי אהבה". איזה פלא. אדם מוכיח אותך, מעיר לך, מצביע על החסרונות שלך, ובמקום להתרחק ממנו אתה אוהב אותו יותר. זהו סימן של חכם.

וצריך להבין מי היה רבי עקיבא, לא מדובר באדם שגדל מילדותו בישיבות. מדובר באדם שהתחיל ללמוד בגיל

שכשם שהסוכה מגינה על האדם, כך חכמי ישראל מגינים על הדור. נכון, לפעמים דבריהם דוקרים, לפעמים הם נוגעים במקומות שהאדם לא אוהב לגעת בהם, אבל דווקא הדקירות הללו הן ההגנה שלו. דווקא מה שמכאיב לאדם הוא פעמים רבות מה שמציל אותו.

כל היסוד של התורה

זה כל היסוד של התורה. חז"ל לא באו לתת לאדם הרגשה טובה בלבד. הם באו להציל אותו מעצמו. אדם יכול לחיות שנים רבות כשהוא משוכנע שהכול בסדר איתו, שהבעיה נמצאת אצל אחרים, שהחסרונות שייכים לכל העולם חוץ ממנו, ואז מגיעה התורה ומעמידה מולו מראה. היא לא באה להשפיל אותו אלא לגלות לו את האמת. היא מראה לו שיש בו כעס, גאווה, קנאה, עצלות, שיש בו רצונות שאינם רצון ה'. ואז אדם מרגיש דקירה. אבל הדקירה היא חסד.

חז"ל אמרו: "דברי חכמים כדורבנות וכמסמרות נטועים". רש"י מסביר, כשם שהדורבן מכוון את הפרה לתלמיה כדי להביא חיים לעולם, כך דברי התורה מכוונים את האדם מדרכי מיתה לדרכי חיים. הפרה הייתה מעדיפה ללכת למקום שנוח לה, למקום שיש בו עשב ירוק, למקום שאין בו עבודה ומאמץ, אבל האיכר מכוון אותה לחרוש.

כך גם האדם. הטבע שלו רוצה נוחות, רוצה מנוחה, רוצה לברוח מהעבודה הפנימית. באים דברי התורה ודוקרים אותו מעט, כדי שלא יברח מן התלם.

לכן אדם צריך לדעת כלל גדול, אם הוא שומע דברי תורה ואינו מוצא בהם שום דבר שנוגע אליו, שום דבר שמערער אותו, שום דבר שמחייב אותו

החסרונות שלו, הוא מתחיל להתקדם.

שורש המידות הרעות - גאווה

אבל יש עוד יסוד עמוק יותר. לא די בכך שאדם יקבל תוכחות. הוא צריך גם לעבוד על שורש כל המידות הרעות, ושורש זה הוא הגאווה.

הטבע של האדם, כפי שמבארים הרמח"ל וגדולי המוסר, הוא לראות את המעלות של עצמו ואת החסרונות של האחרים. כל אדם שפוגשים, מיד בודקים במה אנחנו טובים ממנו. אולי אנחנו חכמים ממנו, אולי מוצלחים ממנו, אולי ישרים ממנו, אולי יראי שמים ממנו, זה קורה כמעט בלי שנרגיש.

אבל רצון ה' הוא הפוך לגמרי. הקב"ה רוצה שהאדם יראה את המעלות של חברו ואת החסרונות של עצמו.

בפרשת קורח ציווה הקב"ה להביא את מטות הנשיאים, ומתוך כל המטות דווקא מטה אהרן פרח. שואל בעל ה"מאור ושמש": מדוע דווקא מטה? והוא מסביר שהתורה רומזת כאן יסוד לדורות. אנשים תמיד שואלים מדוע נבחר פלוני ולא אלמוני, הרי יש אחרים חכמים יותר, צדיקים יותר, מוכשרים יותר. אבל הקב"ה אינו בוחר כפי שבני אדם בוחרים.

הקב"ה בוחר בשפל רוח.

אחד הדברים שהכי קשה לאדם לקבל הוא שהקב"ה אינו מסתכל על העולם כפי שאנחנו מסתכלים עליו. בני אדם מודדים הצלחה לפי כישרון, חכמה, מעמד, השפעה, פרסום, עושר, ידע, כוח, אבל הקב"ה מחפש דבר אחר לגמרי - הוא מחפש את הלב.

כותב בעל ה"ראשית חכמה" שאדם לא יזכה למעלות העליונות אם אינו

ארבעים, הוא לא ידע לקרוא ולכתוב. הוא היה עם הארץ גמור, בגיל שבו אנשים כבר מסכמים את חייהם, הוא התחיל את הצעד הראשון. וכשהגיע לבית המדרש, הוא לא חיפש כבוד ולא מחמאות, הוא חיפש אמת. לכן כל תוכחה שקיבל הפכה אותו לאדם גדול יותר.

המשנה אומרת: "אוהב את התוכחות". אדם כזה היה מוכן לשלם כסף למי שיגיד לו את האמת. הרי כולנו חיים בעולם שבו אנשים מחניפים זה לזה, כל אחד מספר לשני כמה הוא מוצלח וכמה צדיק. אבל מי יספר לאדם איפה הוא טועה? מי יגלה לו את הנקודות העיוורות שלו?

הגאון מווילנא היה שומע דברי תוכחה מהמגיד מדובנא. לכאורה, מה כבר אפשר לומר לגר"א? הרי כל רגע מחייו היה מלא בתורה. אבל המגיד היה אומר לו: נכון שאתה יושב בבית המדרש וזוכר את הקב"ה, אבל נראה אותך זוכר אותו גם בשוק, גם במסחר, גם בהתמודדות עם העולם. כי עבודת ה' אינה נמדדת רק במקום שבו קל לאדם להיות צדיק, אלא דווקא במקום שבו קשה לו.

וכך היה גם אצל דוד המלך. הגמרא מספרת שרבו היה מפיבושת, ולמה נקרא שמו מפיבושת? מפני שהיה מבייש פני דוד בהלכה. תארו לעצמכם - דוד המלך, מלך ישראל, נעים זמירות ישראל, הצדיק הגדול, והרב שלו מוכיח אותו ומבייש אותו. ומה עושה דוד? הוא אינו נפגע, הוא אינו מחפש כבוד, הוא נשאר תלמיד, הוא רוצה אמת.

זהו אחד הסימנים הגדולים של אדם שצומח, כל עוד אדם מחפש רק מי יחמיא לו, הוא נשאר במקום. כשהוא מתחיל לחפש מי יעזור לו לראות את

לכולם שהוא הכי מוכשר. לא מי שמספר לכולם כמה הוא חשוב, אלא מי שמצליח באמת להרגיש שהוא קטן.

זה דבר שאי אפשר לזייף, אפשר לזייף דיבורי ענווה, אפשר לדבר על שפלות, אפשר לומר "אני כלום", ובפנים להרגיש מלך העולם, אבל הקב"ה בוחן לבבות, הוא יודע מה אדם באמת חושב על עצמו ומה הוא באמת חושב על הזולת יש אדם שאומר בפה שהוא כלום, אבל בלב הוא משוכנע שכל העולם טיפש חוץ ממנו. ויש אדם שלא אומר שום דבר, אבל בתוך ליבו הוא באמת מתפעל מהטוב שיש בכל אדם סביבו, באמת מרגיש שאחרים טובים ממנו, באמת רואה מעלות אצל כל אחד, עליו שורה השכינה.

המאור ושמש כותב דבר מפחיד ממש, ייתכן שאדם אלמוני לחלוטין, שאיש אינו מכיר, שאינו רב מפורסם ואינו ראש ישיבה, יהיה אצל הקב"ה גדול יותר מאנשים שכולם מכבדים ומעריצים.

מדוע? מפני שהקב"ה אינו מודד פרסום אלא לב, והוא רואה שאותו יהודי חי באמת בתחושת שפלות רוח.

להסתכל על עצמך נכון

רבי חיים מוולוז'ין כותב ב"נפש החיים" יסוד שיכול לשנות את כל היחס שלנו לאנשים.

אדם רואה משהו פחות ממנו בלימוד, פחות ממנו בידיעות, פחות בהתנהגות, ומיד הוא מסיק שהוא גם פחות ממנו בעיני ה'. אבל מי אמר? מי יודע אילו כלים קיבל אותו אדם?

אולי אתה קיבלת שכל חריף, זיכרון טוב, חינוך טוב, בית יציב, יכולת לימוד, אישה טובה, ואילו הוא קיבל תנאים הרבה יותר קשים. אולי מה

דבוק בתוכחות, משום שכל זמן שאדם בטוח בעצמו, משוכנע שהוא כבר הגיע למעלה הגדולה, שהוא כבר בסדר, הוא סגור בפני התקדמות. רק מי שמסוגל לראות את החסרונות שלו נשאר כלי לקבל שפע רוחני.

הבעיה היא שהטבע האנושי פועל בדיוק הפוך. הרמח"ל כותב שטבע האדם להתנשא על כל מי שיוכל, זו נטייה פנימית שקיימת בכל אדם. אדם פוגש מישהו, ומיד הוא מתחיל לחשוב בתוך הלב: איפה אני יותר טוב ממנו, כמה אני עולה עליו, מה יש לי שאין לו. לפעמים זה בעושר - ברכב או בבית שלי, לפעמים בחכמה, לפעמים ביראת שמים, לפעמים בחינוך הילדים, במעמד חברתי, ולפעמים אפילו בדברים קטנים ושטותיים, אבל הנטייה קיימת.

וכאן מתחילה עבודת ה' - לא לראות את החסרונות של האחר, אלא את המעלות שלו. לא לחפש במה אני גדול ממנו, אלא במה הוא גדול ממני. לא לעסוק בפגמים של הזולת, אלא בפגמים של עצמי.

מי שמטה את עצמו אותו אבחר

על הפסוק "והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח" מבאר בעל ה"מאור ושמש" יסוד נפלא. לאחר מחלוקת קורח ועדתו עדיין היו אנשים שתמהו, מדוע דווקא אהרן נבחר. הרי היו בישראל אנשים קדושים, גדולים וצדיקים. היו נשיאים, היו ראשי סנהדראות, היו גדולי עולם. מה מיוחד דווקא באהרן?

לכן ציוה הקב"ה להביא מטות, המטה מסמל דבר כפוף, דבר שמונח למטה, וכאילו רמזה התורה לדורות כולם: מי שמטה את עצמו למטה, בו אבחר.

לא מי שמרים את עצמו. לא מי שמוכיח

הדבר הזה קשה מאוד, מפני שהוא נוגד את כל מערכת ההגנה הטבעית של האדם. האגו רוצה להגן על עצמו, הוא רוצה להוכיח שהוא צודק, הוא רוצה לנצח. אבל התורה מלמדת אותנו שיש כוח גדול יותר מלנצח ויכוח, והוא לנצח את עצמו.

שורש הגאווה

המגיד מדובנא מסביר ששורש הגאווה הוא טעות אחת יסודית.

אדם חושב שמה שיש לו שייך לו. אני חכם, כי אני חכם. אני עשיר, כי אני מוכשר. אני מצליח, כי אני חרוץ. אני מכובד, כי מגיע לי כבוד. אבל האמת היא שכל מה שיש לאדם הוא מתנה.

מי נתן לך את השכל? מי נתן לך את הזיכרון? את הבריאות? את האישיות? את הכוחות? את ההזדמנויות? את המשפחה שנולדת אליה? את היכולת לעבוד? הרי הכול מתנה. וכשאדם מבין שהכול מתנה, הוא מפסיק להסתכל מלמעלה על אחרים. הוא מבין שאולי לו נתנו יותר כלים מאשר לאחרים, ואם כך, אין לו סיבה להתגאות אלא סיבה להיות אסיר תודה.

זאת הסיבה שהגאווה כל כך שנואה לפני הקב"ה. לא משום שאדם חושב שהוא גדול, אלא משום שהוא שוכח ממי הגיע כל מה שיש לו.

אחת העבודות החשובות ביותר היא לפתח עין טובה, הטבע שלנו הוא לראות פגמים, אדם נכנס לחדר ומיד מבחין במה שלא בסדר, הוא רואה אדם ומיד מבחין בחיסרון שלו, הוא שומע על מישהו ומיד מחפש את הנקודה השלילית, אבל הקב"ה רוצה שנלמד להסתכל אחרת.

כשאתה רואה את אשתך, אל תחפש מה חסר, תחפש מה יש. נכנסת לבית? אל

שאתה משיג בעשר דקות, הוא משיג בשעתיים. אולי מה שבשבילך טבעי, בשבילו זו מלחמה יומיומית.

אם כך, מי באמת עובד יותר קשה? מי באמת מתאמץ יותר? מי באמת מממש יותר את הכוחות שקיבל? הקב"ה אינו משווה בין אדם לחברו, הוא משווה כל אדם אל עצמו והיכולות שלו. הוא בודק מה קיבלת, ומה עשית עם מה שקיבלת. אדם לא יקח פיאט פונטו למסלול תחרות הקפה, ויצפה שהיא תתן את אותה תפוקה כמו מרצדס, לכל מכונית יש את הרף שלה לכמה היא צריכה לעשות את ההיקף של המסלול.

לכן אדם צריך לחשוב תמיד שאולי אותו אדם פשוט שנראה פחות ממנו, יקר יותר לפני הקב"ה ממנו עצמו. לא כי הרב אמר, אלא מתוך חשבון אמיתי. המחשבה הזאת שוברת את הגאווה מן השורש.

רבנו בחיי כותב שהמבחן האמיתי לענווה אינו כאשר מכבדים את האדם אלא כאשר מבזים אותו.

כל זמן שמכבדים אותך, כולם יכולים להיות ענווים, השאלה היא מה קורה כשמישהו פוגע בך, כשמישהו מדבר עליך, כשמישהו מלכלך עליך, כשמישהו מזלזל בך, כשמישהו אומר דברים לא נעימים. מה קורה אז? האם מיד הלב בוער? האם מיד מתעורר הרצון להחזיר? האם מיד מופיעה תחושת העלבון?

או שאדם מסוגל לעצור ולומר לעצמו: אולי יש בי דברים שאיני רואה, אולי אם הייתי מכיר את עצמי באמת, הייתי מבין שיש לי עוד הרבה לתקן.

חז"ל אמרו: "למי נושא עוון? למי שעובר על פשע". הקב"ה מתנהג עם האדם כפי שהאדם מתנהג עם אחרים. מי שמעביר על מידותיו, מעבירים לו על פשעיו.

לדחוף את עצמו למטה, העולם מלמד את האדם לדרוש כבוד, התורה מלמדת אותו לברוח מן הכבוד, העולם מלמד אותו להוכיח שהוא צודק, התורה מלמדת אותו לחפש איפה הוא טועה. העולם מלמד אותו לראות את חסרונות הזולת, התורה מלמדת אותו לראות את מעלות הזולת.

וככל שאדם מתקדם בדרך הזאת, כך חייו נעשים קלים יותר, נעימים ושמחים יותר. הוא לא נפגע מכל דבר, לא כועס מכל מילה, לא מתפרק מכל ביקורת, לא עסוק כל הזמן בהשוואות לאחרים.

הוא חי בתחושה שכל מה שיש לו הוא מתנה, שכל אדם סביבו נברא בצלם אלוקים, ושיש לו עצמו עוד דרך ארוכה לעשות. זהו אדם שהקב"ה אוהב, זהו אדם שעליו נאמר: "והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח".

ככל שהוא מוריד את עצמו יותר, כך הקב"ה מרים אותו יותר. ככל שהוא נעשה קטן יותר בעיני עצמו, כך הוא נעשה גדול יותר בשמים.

ועל אנשים כאלה נאמר: "ענווים יירשו ארץ והתענגו על רוב שלום", מפני שבסופו של דבר, הענווה אינה רק מידה טובה, היא הדרך שבה האדם זוכה לחיות חיים של אמת, חיים של שלוה, וחיים של קרבת אלוקים.

תסתכל על הבלגן ועל כך שאין אוכל על הגז, אל תסתכל על זה שאשתך יושבת בספה ומדברת בפלאפון עם חברה שלה. תסתכל על הדברים הטובים.

כאשר אתה רואה את הילדים שלך, אל תחפש רק מה הם צריכים לתקן, תחפש גם את המעלות שלהם.

כשאתה פוגש חבר, שכן, בן משפחה או עמית לעבודה, תרגיל את עצמך לראות את הדברים היפים שבו, אין אדם שאין בו מעלות, אין אדם שאין מה ללמוד ממנו, אין אדם שאין בו נקודה טובה.

היצר הרע רוצה שכל הזמן נסתכל מה רע באנשים, ואילו הקב"ה רוצה שנסתכל רק על הטוב של האחר, ואם להסתכל על רע, רק על הרע שלי.

זאת עבודה יומיומית שאדם צריך לתרגל. זאת לא הרגשה שבאה לבד, זה אימון של הלב.

הג'וקר של החיים

אנשים מחפשים סגולות להצלחה, כל מיני דרכים להתקדם בחיים, מיני עצות לפרנסה, לבריאות, לשלום בית ולשמחה, אבל חז"ל מגלים שהמפתח נמצא במקום אחר לגמרי.

"השפל עצמך וינשאך המקום", העולם מלמד את האדם לדחוף את עצמו קדימה, התורה מלמדת את האדם

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com אוואצאפ: 052-9695044

הקב"ה מזמן זכויות - למי שעוסק בזכויות

בעל-המעשה הוא הרב אפרים האוזן, ת"ח ואציל-נפש, המתגורר ברחוב דונולו בבני ברק, שבמשך 18 שנים מוסר שיעורי תורה בבית הכלא בעיר רמלה. מיודעיו ומקורביו (כולל כותב השורות, המכירו מגיל ילדות) יודעים, ומוכנים להעיד, שמעולם לא יצאה מפיו מילה שאינה אמת, גם לא מילה של גוזמא. כך שאפשר בהחלט להאמין לכל מה ששמענו מפיו.

הכל החל מאירוע שהתרחש בביתו לפני מספר חודשים, כאשר הרב האוזן התעלף לפתע. הבירורים הרפואיים גילו גידול במוח, רח"ל. נקבע תור לניתוח. כשבוע לפני הניתוח, מספר הרב האוזן, כשסיימתי את תפילת שחרית עלה במוחי רעיון לבדוק את התפילין. בתחילה דחיתי זאת, כיון שאני נוהג לבדוק פעמיים ב- 7 שנים, דהיינו כל שלוש-וחצי שנים, ועדיין לא עברו שנתיים מאז הבדיקה האחרונה. אבל מיד לאחר מכן החלטתי שאם הרעיון הבזיק במוחי, אעשה זאת והייתי נחוש בהחלטתי זו.

הגעתי אל הסופר-המגיה, כשראה שבדקתי לפני שנתיים התפלא על סיבת הבדיקה, אבל הייתי עקשן ולא נתתי לאף אחד להזיזי מההחלטה. עכשיו צריך לאחוז את הכסא בחוזקה... המגיה בדק את התפילין. ומה התוצאה? בפרשה אחת בתפילין של ראש, המונחים על ה... מוח, היו שתי אותיות מחוקות כמעט לחלוטין. איזה אותיות? לא להאמין. מ' ו - ח'!!!

זה לא שהאותיות הללו היו דבוקות לאות שלפניהן או לאחריהן; מקום האותיות היה ריק, ואי אפשר היה לזהות מה היה כתוב שם! מישהו שמע פעם דבר כזה?

לא ברור איך זה קרה אחרי שנתיים בלבד מאז הבדיקה האחרונה, שבה התברר שהתפילין המהודרות הם אכן מהודרות, והכל-הכל היה בסדר! המסקנה המיידית שאפשר להוציא מהמעשה המאוד - מאוד מופלא היא, שגם בדור שלנו, גם בתקופה כה מסואבת, הקב"ה נמצא אתנו. אתנו ממש. הוא לא הלך לאף מקום. הוא כאן. כדי לשגר לנו לפעמים לא רק 'רמזים', אלא אותות ומופתים של ממש. ואם ה' אתנו, אזי הדרך לפתור את כל מצוקותינו ולהתיר את סבך-דאגותינו היא מאוד פשוטה. להתקרב אליו. להתחנן אליו. מכל הלב. שישמע את שוועתנו, ויחלצנו מכל צר ומצוק.

אנחנו מדגישים זאת כדי לומר שכאשר אדם נתקל באיזושהי בעיה בחייו - שלא יחפש על-אתר סגולות מסגולות שונות. הקב"ה לא הביא עליך את הצרה, כדי שתעשה סגולה כלשהי, ותחשוב שיצאת ידי חובה. נכון שכדאי למסור את התפילין והמזוזות לבדיקה, ונכון שכדאי לבצע סגולות מסוימות שיצאו מפי חז"ל, אבל עיקר- העיקרים הוא לדעת שהצרה מרמזת לנו שהשי"ת מחפש נו, אות ורוצה שנשוב אליו בלב שלם. הוא מחפש את הבנים- היקרים שלו, ומעוררם להתקרב אליו ע"י האירועים הלא-משמחים הללו.

גם מסירת התפילין לבדיקה ע"י הרב האוזן, והתוצאה המצמררת שנחשפה, אנחנו צריכים להתחזק בעיקר בגלל המסקנה הכל- כך מעודדת: השי"ת נמצא אתנו, קרוב מאוד אלינו, ואם נמצא את הדרך הנכונה לעשות את רצונו בלבב שלם, נהיה המאושרים שבבני האדם מיותר יהיה לציין שהדברים שנכתבו בקטעים האחרונים אינם קשורים כלל וכלל אל הרב האוזן עצמו. ביקשנו רק לעורר את תשומת-הלב לכך שחובה להתמקד בעיקר, במה שהשי"ת רוצה להשיג כאשר הוא מביא צרה, רח"ל. והוא רוצה - שנחזור בתשובה שלימה. נציין שהניתוח של הרב האוזן עבר בשלום, והוא מרגיש מצוין, ב"ה.

נספר כאן עוד שפעילותו בבית הכלל ברמלה מתבצעת מדי יום ביומו, במשך 8 שעות תמימות. במסגרת זו - הניתנת לא באגף התורני של כלא רמלה, אלא באגף הרגיל - הוא מוסר שיעורים בפרשת השבוע, הלכה ועוד. השפעתו על האסירים, במיוחד כשמדובר באחים תועים שלא שמרו עד היום תורה ומצוות, היא גדולה מאוד. הדברים נאמרים על ידו בחן ובמתיקות מיוחדת, ומוצאים מסילות ללב האסירים.

עד כדי כך שההשפעה ניכרת גם בכלי שני, כמו המקרה הבא שהוא מספר לנו: בשיעור שלי יושב בקביעות אדם חילוני, המאזין לשיעורי ההלכה כשהוא חבוש כיפה, אבל לא הגיע עדיין לכלל מעשה של שמירת מצוות. לאדם זה יש בת בגיל 30 הלומדת באוניברסיטה בירושלים, וגם היא חילונית. יום אחד, לאחר השיעור, הוא ניגש אליי ואמר שיש לו בשורה משמחת. במשך השבת, הוא מספר, ניסיתי להשיג את בתי בטלפון, ולא הצלחתי. היא לא הגיבה לטלפונים שלי. התפלאתי על כך מפני שהיא עונה לי תמיד באותו הרגע. והנה,

במוצאי שבת היא מתקשרת, ומבשרת לי שהחלה לשמור שבת, ולכן לא היתה יכולה להשיב לטלפונים. "אתה יודע, אבא, מה היה המניע שלי לשמור שבת? – כי אתה מספר לי תמיד את דברי ההלכה בענייני השבת הינך שלומד בשיעור, והדברים מצאו חן בעיניי, עד שהחלטתי לשמור שבת. קיבלתי על עצמי להתחזק, להדליק נרות בכניסת השבת, לא לעשן ולא לנסוע, וגם לא להשיב לטלפונים".
עם זכויות שכאלו, לא פלא שהרב האוזן זכה למה שזכה.

סיפורי צדיקים

רבי יואל טייטלבוים זצ"ל - כ"ו אב:

רבי יואל טייטלבוים (תרמ"ז-תשל"ט 1887-1979), הידוע כ"האדמו"ר מסאטמאר", היה מגדולי מנהיגי היהדות החרדית במאה ה-20, מייסד חסידות סאטמאר ומנהיגה הקנאי של העדה החרדית בירושלים.

שנים מוקדמות ורבנות באירופה

הוא נולד בסיגט שבטרנסילבניה למשפחת אדמו"רים מיוחסת. כבר בצעירותו התפרסם כעילוי חריף ובקיא עצום בנגלה ובנסתר, וניחן בכריזמה יוצאת דופן. הוא כיהן ברבנות במספר קהילות, בהן אורשיווה וקרולי, ובשנת תרצ"ד (1934) נבחר לרבה של העיר סאטו מארה (סאטמאר), שהפכה למרכז פעילותו.

בתקופה זו ביסס את השקפתו התאולוגית האנטי-ציונית הקיצונית, והתנגד בחריפות לכל שיתוף פעולה עם התנועה הציונית, אותה ראה ככפירה ודחיקת הקץ.

הצלה ותקומה בארצות הברית

במהלך השואה נכלא בגטו קלז'ו. הוא ניצל בשנת 1944 בזכות רכבת ההצלה שארגן ישראל קסטנר ("רכבת קסטנר"), והגיע לשווייץ ומשם לארץ ישראל. כעבור כשנה, בשנת 1946, היגר לארצות הברית והשתקע בשכונת ויליאמסבורג שבברוקלין, ניו יורק.

בארצות הברית חולל מהפכה רוחנית ומבנית: הוא הקים מחדש את חסידות סאטמאר מהריסותיה והפך אותה לאחת החסידויות הגדולות והעשירות בעולם. הוא בנה רשת מוסדות חינוך עצמאית לחלוטין לבנים ולבנות ("ויואל משה"), ייסד מערכת כשרות קפדנית, ואף הקים את הקריה החסידית המבודדת "קרית יואל" במדינת ניו יורק, כדי לאפשר לחסידיו לחיות בניתוק מהתרבות המערבית.

הנהגה ציבורית והשקפה

לצד הנהגת החסידות באמריקה, מונה בשנת תשי"ג (1953) לנשיא העדה החרדית בירושלים. הוא תמך בה כלכלית בסכומי עתק באמצעות "שקל הקודש", כדי למנוע ממוסדותיה לקבל תקציבים מממשלתיים ממדינת ישראל. משנתו המרכזית פורטה בספריו "ויואל משה" ו"על הגאולה ועל התמורה", שבהם טען כי הקמת מדינת ישראל לפני ביאת המשיח היא חטא חמור המעכב את הגאולה, ואף תלה בה את אסון השואה.

לצד קנאותו האידאולוגית הבלתי מתפשרת, נודע רבי יואל כבעל חסד עצום, אשר תמך באלפי נזקקים, חולים ופליטים ללא הבחנה בין מגזרים.

הוא נפטר באב תשל"ט ונקבר בקרית יואל, כשהוא מותיר אחריו אימפריה חסידית ענפה הממשיכה את דרכו הקנאית והבדלנית עד היום.

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-9188904

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן החר 4, הר חומה, ירושלים.

חוגגים שבת חתן?

מתחשק לכם לחוות
שבת מרוממת עם הרב?

נעים להכיר
קומפלקס הלינה החדש שלנו
"כאייל תערוג"
במתחם בית הכנסת בהר חומה.

14 חדרי לינה מפוארים

שירותים פרטיים בכל חדר

פינות ישיבה מעוצבות

אולם אירוח יוקרתי

שף פרטי ומנות גורמה

מתחם תפילה פרטי

וכמובן שיעורים ותפילות
עם הרב אייל עמרמי שליט"א.

שבת
של חוויה
נשמה
והתעלות

לפרטים:

052-270-1187